

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 1910143240 և 2010730628 որոշումները բեկանելու և վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործերի վարույթները կարճելու մասին

<<26>> 07 2023թ. 7-13 - 7530

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Նեյի Ղևոնդյանի ՄԴ/49969-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Քաղաքացի Նեյի Ղևոնդյանը (ծանուցման հասցե՝ ք.Երևան, Գ.Նժդեհի փողոց, 19 շենք, 83 բնակարան) դիմումով խնդրել է բեկանել վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 1910143240 և 2010730628 որոշումները՝ նշելով, որ դրանցում պարկերված է այլ տրանսպորտային միջոց, ինչպես նաև թիվ 2011419389, 2011423662, 2011552017, 2011616107, 2011624498, 2011638461, 2011653806, 2011727890, 2011742287, 2011791544, 2011819464, 2011868541, 2011879294, 2011900291, 2011913305, 2011975086 և 2012010682 որոշումները, քանի որ 2020թ. հուլիս ամսից իր ավտոմոբիլը հափշտակել են:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի խնդրանքը ենթակա է մասնակի բավարարման հետևյալ պարզառաքանությամբ.

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական մարմինը պարտավոր է ապահովել փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը՝ բացահայտելով գործի բոլոր, այդ թվում՝ վարույթի մասնակիցների օգտին առկա հանգամանքները: Ըստ նույն օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի՝ անվավեր է առ ոչինչ չհանդիսացող այն ոչ իրավաչափ վարչական ակտեր, որն ընդունվել է՝

ա) օրենքի խախտմամբ, այդ թվում՝ օրենքի սխալ կիրառման կամ սխալ մեկնաբանման հետևանքով.

բ) կեղծ փաստաթղթերի կամ տեղեկությունների հիման վրա, կամ եթե ներկայացված փաստաթղթերից ակնհայտ է, որ ըստ էության պետք է ընդունվեր այլ որոշում.

գ) շահերի բախման իրավիճակում:

Ըստ նույն օրենքի 65-րդ հոդվածի 1-ին մասի՝ սույն օրենքով սահմանված կարգով չբողոքարկված ոչ իրավաչափ վարչական ակտեր կարող է անվավեր ճանաչվել 6 ամսվա ընթացքում այն օրվանից, երբ իրավասու վարչական մարմինն իմացել է այն փաստերի մասին, որոնք վարչական ակտն անվավեր ճանաչելու հիմք կարող էին դառնալ:

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

Վարչական վարույթի ընթացքում պարզվել է, որ թիվ 1910143240 և 2010730628 որոշումների հիմքում դրված լուսանկարներում պարկերված տրանսպորտային միջոցները <<AUDI>> մակնիշի են, իսկ դիմումատուի անվամբ ՃՈ Էլեկտրոնային ռեգիստրում հաշվառված տրանսպորտային միջոցը՝ <<Volkswagen>> մակնիշի, ուստի նշված որոշումները ենթակա են բեկանման, քանի որ կայացվել են տեխնիկական վրիպակի արդյունքում:

Ինչ վերաբերվում է թիվ 2011419389, 2011423662, 2011552017, 2011616107, 2011624498, 2011638461, 2011653806, 2011727890, 2011742287, 2011791544, 2011819464, 2011868541, 2011879294, 2011900291, 2011913305, 2011975086 և 2012010682 որոշումներին, ապա դրանց մասով դիմումը քննարկման ենթակա չէ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ այն դեպքերում, երբ ճանապարհային երթևեկության կանոնի խախտումն ամրագրվել է տեսանկարահանման կամ լուսանկարահանման միջոցով, ապա սույն օրենսգրքով նախատեսված վարչական պատասխանատվությունը կրում է տրանսպորտային միջոցի սեփականատերը (լիզինգի իրավունքի պետական գրանցման դեպքում՝ լիզինգատուն) (իրավաբանական անձի կամ անհատ ձեռնարկատիրոջ դեպքում՝ համապատասխանաբար իրավաբանական անձի ղեկավարը կամ անհատ ձեռնարկատերը) կամ «Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» օրենքով նախատեսված՝ տրանսպորտային միջոցի շահագործող հանդիսացող անձը, եթե չեն ապացուցում, որ խախտումը կատարել է այլ անձ: Տուգանային միավորների ձևով նշանակվող վարչական տույժը կիրառվում է սույն մասում նշված անձանց նկատմամբ, եթե նրանք ունեն տվյալ կարգի տրանսպորտային միջոց վարելու իրավունք:

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 7-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված՝ խախտումն այլ անձի կողմից կատարված լինելու փաստը կարող է ապացուցվել վերադասության կարգով գանգատ ներկայացնելու համար Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 288-րդ հոդվածով սահմանված ժամկետում վարչական մարմին դիմում ներկայացնելու միջոցով, իսկ վարչական մարմնի կողմից դիմումը չբավարարելու դեպքում՝ նաև դատական կարգով: Ըստ նույն հոդվածի 7-րդ կետի՝ սույն հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված դիմում ներկայացվելու կամ տրանսպորտային միջոցն այլ անձի կողմից վարելու փաստը **դատական կարգով հաստատվելու դեպքերում** Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված ժամկետը հաշվարկվում է համապատասխանաբար տրանսպորտային միջոցն այլ անձի կողմից վարելու փաստը հաստատվելու օրվանից:

ՀՀ Վճռաբեկ դատարանը, անդրադառնալով տրանսպորտային միջոցով կատարված իրավախախտումների դեպքում այն վարած անձի վերաբերյալ տեղեկություններ հայտնելու տրանսպորտային միջոցի սեփականատիրոջ վրա դրված պարտականության իրավաչափության հարցին, թիվ ՎԴ/0399/05/16 վարչական գործով իր 07.04.2018թ. որոշմամբ արտահայտել է հետևյալ իրավական դիրքորոշումը՝

<<...ՀՀ Վճռաբեկ դատարանը գտել է, որ ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտման համար տրանսպորտային միջոցի սեփականատիրոջ պատասխանատվության կանխավարկածի հաղթահարման մասին Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված իրավակարգավորման բովանդակությունը հանգում է հետևյալին. **տրանսպորտային միջոցի սեփականատեր ֆիզիկական անձը պարտավոր է իրավասու մարմնին (վարչական մարմնին կամ դատարան) հայտնել իրավախախտման կատարման պահին տրանսպորտային միջոցը վարած անձի ինքնությունը և ապացուցել, որ իրավախախտման կատարման պահին հենց այդ անձն է վարել տրանսպորտային միջոցը:** Հակառակ պարագայում տեսանկարահանման կամ լուսանկարահանման միջոցով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտման համար տրանսպորտային միջոցի սեփականատիրոջ պատասխանատվության կանխավարկածը համարվում է չհաղթահարված, Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասի ուժով վարչական պատասխանատվության ենթակա

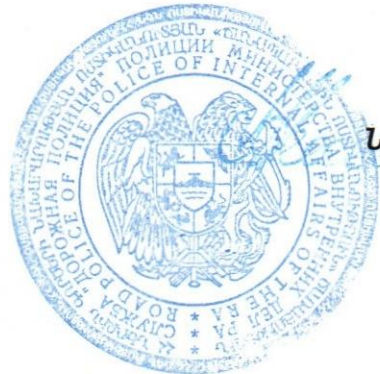
պարշաճ սուբյեկտ է դիտարկվում փրանսպորտային միջոցի սեփականատեր ֆիզիկական անձը, և վերջինիս վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վարչական ակտը չի կարող վերացվել այն հիմքով, որ իրավախախտման կատարման պահին փրանսպորտային միջոցը վարել է այլ անձ>>:

Ինչպես Երևան քաղաքի առաջին ապրանքի ընդհանուր իրավասության դատարանի թիվ ԵԴ/0299/01/21 քրեական գործով (մեղադրյալ՝ Ս.Վարդանյան) կայացված վճռով, այնպես էլ ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի որոշմամբ (սույն որոշման կայացման պահին դեռևս չի մտել օրինական ուժի մեջ) հաստատվել է սեփականության իրավաունքով դիմումատուին պատկանող <<Volkswagen>> մակնիշի 45 NV 444 հաշվառման համարանիշի փրանսպորտային միջոցն այլ անձի ապօրինի տիրապետման ներքո գտնվելու հանգամանքը, սակայն չի ապացուցվել նշված փրանսպորտային միջոցը վարելու և իրավախախտումները կոնկրետ անձի կողմից կատարված լինելու հանգամանքը, ինչը պահանջվում է վերը նշված իրավանորմերով, հետևաբար 2020թ. հուլիս ամսից մինչև նոյեմբեր ամիսն ընկած ժամանակահատվածում կատարված իրավախախտումների հիմքով կայացված թվով 17 որոշումների վերահասցեագրման խնդրին հնարավոր կլինի անդրադառնալ միայն իրավախախտումներն այլ անձի (-անց) կողմից կատարված լինելու փաստը դատական կարգով հաստատվելու պարագայում, երբ դատարանի օրինական ուժի մեջ մտած վճռով կհիմնավորվի իրավախախտումները կոնկրետ անձի (-անց) կողմից կատարված լինելու փաստը:

Ելնելով վերոգրյալից, ղեկավարվելով <<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 65-րդ հոդվածի 1-ին մասով և Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 1910143240 և 2010730628 որոշումները բեկանել և վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործերի վարույթները կարճել:
2. Վերը նշված որոշումներով նշանակված վարչական տուգանքների գումարների բռնագանձման պահանջով ՀՀ ԱՆ հարկադիր կատարումն ապահովող ծառայություն ուղարկված կատարողական վարույթներից հրաժարվել:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
4. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Նելլի Ղևոնդյանին և ՃՈՎ վարչական ակտերի կատարումն ապահովող բաժանմունք:

Ն.Սարգսյան